

Trump's NAVO is een grap, met een clown aan het roer - maar kan Turkije het weer groots maken?

Door Frank , 28 juni 2026

Trump's NAVO is een grap, met een clown aan het roer - maar kan Turkije het weer groots maken?

Trump's NAVO-circus vindt een onwaarschijnlijke held in Erdogan, terwijl de opkomst van Turkije een nieuw tijdperk signaleert - en een scherpe terechtwijzing aan een losgeslagen Netanyahu.

Kan er iets belachelijker zijn dan het recente bezoek van de NAVO-secretaris-generaal aan het Witte Huis? Mark Rutte's gênante presentatie van wat een geweldige "papa" Donald Trump is voor de vrije wereld was zeker een ijzersterke bevestiging dat de hoofdrol van deze NAVO-baas is om een kruiperige slijmbal te zijn voor de Amerikaanse president - een traditie die teruggaat tot de oprichting van de defensieorganisatie, maar die Trump naar een nieuw niveau heeft getild.

Door Martin Jay

Deze komische Nederlandse gatlikker bedroog echter niemand toen hij van zijn stoel opsprong en naar de grafieken liep die op enorme borden waren afgedrukt. Trump was duidelijk op het idee gekomen, en Rutte had weinig keuze dan mee te gaan in de

truc, ontworpen om journalisten te imponeren. Trump zit zo vast in de jaren 80, waar bedrijven deze grote borden gebruikten in presentaties, dat hij dacht dat ze de klus zouden klaren om te illustreren welke verandering hij heeft gebracht in de alliantie en zijn leden.

Maar de waarheid is, zoals bijna alle beweringen van Trump over zichzelf en zijn prestaties, dat het een leugen was. In werkelijkheid is de NAVO nog nooit in zijn geschiedenis zo verdeeld geweest als tijdens Trump's tweede ambtstermijn, aangezien het oude model van de VS die het leidt – als een West-Afrikaanse dictator compleet met vulgaire gouden epauletten – verouderd en ineffectief is.

Macron, Starmer en Merz hebben allemaal een lucide veerkracht getoond om zich niet te laten dicteren door Trump, en het Iran fiasco demonstreerde dit. Zelfs de kleine Meloni van Italië, de muis aan Trump's voeten, liet ons allemaal zien hoe kinderachtig Trump kan zijn in het gezicht van een gebrek aan slijmerij van EU-leiders, toen hij haar onlangs liet zien hoe makkelijk het voor hem is om haar te vernederen via sociale media, nadat ze hem "smeepte" voor een fotomoment. Het simpele feit dat dit zo belangrijk voor haar was, demonstreert ook hoe zelfzuchtig en oppervlakkig EU-leiders zijn, en wat hun prioriteiten zijn in het gezicht van falende economieën, immigratiecrises, en de implosie van de EU.

De echte macht die Trump over hen heeft, is via deze platforms, die goed reageren op zijn interactie. Maar hier begint en eindigt het, en in vele manieren zijn de constante beledigingen die Trump hun kant op slingert een deel van waarom en hoe EU-leiders niet zullen zwichten voor intimidatie en het leuk vinden om de strijd lustige leerlingen in de klas te spelen met Trump bij het schoolbord. Nog nooit is er een sterker argument geweest voor een EU-leger en een EU-"vleugel" van de NAVO – een oud idee dat in 2007 door een Franse generaal tegen mij in Brussel werd nagepraat – dan vandaag.

Trump heeft een disfunctionele defensieorganisatie gecreëerd die niet langer springt wanneer een Amerikaanse president met zijn vingers knipt, en dus zal de NAVO-top die binnenkort plaatsvindt bijna zeker ook een farce van een nieuw niveau zijn, aangezien achter de schermen veel EU-leiders zich zullen afvragen hoe lang dergelijke belachelijke bijeenkomsten kunnen doorgaan, wanneer er niets echt wordt bereikt behalve een feestelijke sfeer van enige soort en fotomomenten. Zelfs EU-tops in Brussel genereren nieuws voorbij de hype, maar de NAVO wordt snel een witte olifant die weinigen echt kunnen uitleggen of rechtvaardigen.

Niet voor Recep Erdogan van Turkije, echter.

Dit is een NAVO-leider die daadwerkelijk profiteert van het lidmaatschap en de slaafse, verouderde rol die leden worden geacht aan te nemen aan de voeten van de Amerikaanse president. Onlangs, tijdens een persconferentie in het Witte Huis, stelde een Turkse journalist duidelijk een geplante vraag aan Trump over Erdogan, waardoor Trump de gelegenheid kreeg om te praten over de militaire kracht van Turkije en hoe snel dit NAVO-land zijn felbegeerde door de VS gemaakte F-35 gevechtsvliegtuigen zal hebben. Hoe kwam deze nieuwe wending tot stand, gezien de VS eerder aarzelde om de Erdogan regering te vertrouwen de geheimen van het vliegtuig niet te verkopen aan Amerika's vijanden? Simpelweg vanwege de stoïcijnse weigering van Netanyahu om Trump's bevelen te accepteren om te stoppen met vechten in Libanon, ontdekt Trump dat hij een regionale bondgenoot nodig heeft om Israël te bedreigen, en Erdogan past perfect in het plaatje. Terwijl Trump Erdogan op alle niveaus steunt terwijl hij weigert te luisteren naar Bibi's klachten over de dreigementen van de Turkse leider, zien we het begin van een nieuwe relatie tussen Washington en zijn oudste en belangrijkste bondgenoot in de regio.

Er is geen twijfel dat een verdeeldheid duidelijk is, en dat Bibi een doorn in het oog zal zijn van de Trump-regering, en dat we een onsmakelijke fase ingaan tussen de VS en Israël – wat een paar keer is gebeurd in de naoorlogse geschiedenis en niet

precies een fenomeen is. Trump moet laten zien dat hij de meester is en dat Bibi de lijfeigene is, en hij zal dat geo-militair doen door Turkije tot de tanden te bewapenen en Ankara toe te staan door te gaan met zijn scherpzinnige narratief richting Israël.

Erdogan zou wel eens nuttig kunnen blijken voor Trump, aangezien hij goede relaties heeft met Iran en, ironisch genoeg, als de Turkse leider enige kant zou kiezen in het recente conflict, het met Teheran zou zijn geweest. Volgens Trump zelf koos Erdogan ervoor om dit niet te doen als een persoonlijk gunst aan hem, en dus is Trump nu dankbaar voor het gebaar en blij om Erdogan te helpen vooruitgang te boeken met de controversiële F-35-deal terwijl hij twee vingers opsteekt naar Bibi.

Trump ging onlangs zelfs zo ver om te suggereren dat het Syrische leger effectiever zou zijn in Libanon bij het bestrijden van Hezbollah dan het IDF – weer een gecodeerde boodschap aan Netanyahu dat Trump opties heeft om effectief Bibi's corruptiebeschuldigingen tegen hem te versnellen, die momenteel in de wacht staan. De NAVO is blijkbaar toch niet een volledig nutteloze organisatie, aangezien het Trump toelaat om zijn publiciteitsmachine te gebruiken om zijn eigen persoonlijke grieven te bevorderen, maar allemaal met het doel om een vredesdeal met Iran te creëren, terwijl het de vleugels knipt van een losgeslagen Israëlische leider die zijn verstand heeft verloren, burgers dodend links, rechts en in het midden in Gaza en nu Libanon.

Je moet teruggaan naar 1982, toen een Amerikaanse president de Israëli's vertelde dat wat ze in Libanon deden moreel pervers was en waarschijnlijk oorlogsmisdaden, terwijl IDF-soldaten toekeken bij een genocide in twee Palestijnse wijken in Beiroet terwijl christelijke blanke supremacistische Libanese milities letterlijk vrouwen en kinderen in Sabra en Shatila in stukken hakten - velen van hen Libanese vrouwen die hun doorweekte ID-kaarten vasthielden met hun met bloed doordrenkte handen.